

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/114/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115219909
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5115219909.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: Slovenská republika - Okresný súd v Čadci, so sídlom ul. 17. novembra 1256, 022 01 Čadca, proti žalovanému: Mgr. B. O., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom A. ul. XXXX/XX, U., štátny občan SR, právne zastúpený Mgr. Dr. Antonom Kušnírom, advokátom, so sídlom A. Q. XX, T., o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 14C/215/2015-64 zo dňa 22. novembra 2016, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.492,33 eur spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 18.9.2015 do zaplataenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, p o t v r d z u j e .

Rozsudok okresného súdu v časti výroku nenapadnutého odvolaním ponecháva n e d o t k n u t ý .

Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd ako súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.492,33 eur spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 18.9.2015 do zaplataenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu vo zvyšku zamietol. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu.

V dôvodoch svojho rozhodnutia poukazuje na čl. 8 CSP, § 150, § 151 CSP a vykonané dokazovanie konštatoval nasledovné skutkové a právne závery:

Žalobca uviedol skutkové tvrdenia vo vzťahu k existencii bezdôvodného obohatenia ako aj vo vzťahu k výške bezdôvodného obohatenia. Existenciu skutkových okolností vyvodil z právoplatného rozsudku, ktorý sa vzťahoval na bezdôvodné užívanie nehnuteľnosti žalobcu žalovaným ako aj na výšku bezdôvodného obohatenia konštatovanú a priznanú súdom na základe znaleckého posudku. Právoplatný rozsudok je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak.

Právoplatný rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 18C/171/2010-615 zo dňa 13.2.2015 bolo rozhodnuté, že žalovaný bol zaviazaný vydať bezdôvodné obohatenie za obdobie od 1.2.2008 si 31.1.2010 vo výške 4.420,35 eur titulom existencie budovy č. 1136 zapísanej na LV č. XXXX katastrálne územie U. na pozemku žalobcu KN-C parc. č. 1724/3 - zastavené plochy a nádvoria o výmere 406 m², pri výške bezdôvodného obohatenia 4,911 Eur/m²/rok x 406 m² = 1.993.866,- eur za 1 rok.

V konaní žalovaný namietal výšku bezdôvodného obohatenia s odkazom na jej nepreukázanie, avšak bez uvedenia riadnych tvrdení či došlo od doby súdneho rozhodnutia k zníženiu alebo zvýšeniu

nájmu, náhrad za vecné bremeno či iných skutočností ovplyvňujúcich výšku bezdôvodného obohatenia, najmä zmena cien nehnuteľností, inflačných koeficientov a pod.. Absenciou rozhodných tvrdení tým nebola spochybnená hodnovernosť zistených skutočností výšky bezdôvodného obohatenia. Naviac, hoci žalovaný nesporne užíva nehnuteľnosť žalobcu bez právneho dôvodu, nakoľko nepreukázal a netvrdil žiadne zmluvné či vecné práva existencie stavby na pozemku žalobcu, neuviedol žiadnu inú primeranú náhradu.

Nakoľko súd mal preukázanú výšku bezdôvodného obohatenia v čase od 1.2.2008 do 31.1.2010 vo výške 4,911 eur/m²/rok, nebola preukázaná žiadna kvalitatívna (zvýšenie o infláciu, zvýšenie priemerného nájmu) či kvantitatívna zmena (zmena rozsahu zastavanej plochy), tvrdenie žalobcu bolo podložené rozhodnutím súdu záväzným voči obojstranným stranám, súd žalobe vyhovel.

Nesporne nemožno opomenúť ani všeobecne známe skutočnosti výrazného zvýšenia hodnoty nehnuteľností čo priamo úmerne zvyšuje aj hodnotu nájmného či odpłaty za vecné práva. Súd nie je názoru, že pre každé obdobie nevyhnutné vyčíslávať výšku bezdôvodného obohatenia na základe znaleckého posudku ak výška raz už ustálená bola a nemenia sa konštanty pre jej určenie, naopak pri zmene vstupných údajov je práva na stranách aby prípadné zvýšenie či zníženie nároku preukázali tak, aby sa súd mohol následkom nových skutočností odchýliť od predošlého rozhodnutia.

Súd preto určil výšku bezdôvodného obohatenia súčinom výmery a výšky bezdôvodného obohatenia na 1/m² a rok, 4,911 x 406 a pomerom k celkovému obdobiu 15/12, teda vo výške 2.492,33 eur.

Úrok z omeškania súd priznal nie od podania žaloby ale až od jej doručenia žalovaného, teda od nasledujúceho dňa, nakoľko súd s poukazom § 124 ods. 2 CSP súd má za to, že dorúčením žaloby sa žalovaný dozvedel o tom, že je voči nemu uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, v akej výške a na úkor koho sa obohatil. Teda až neslunením výzvy sa dostal žalovaný do omeškania a súd stanovil aj výšku omeškania podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. k dňu vzniku omeškania zvýšením sadzby ECB o 5 %.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Nakoľko úspech žalobcu bol v plnom rozsahu, súd mu priznal plnú náhradu trov konania.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku Okresného súdu v časti výroku, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.492,33 eur spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 18.9.2015 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a o náhrade trov konania podal odvolanie žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na nové konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že vlastníkom pozemku KN-C parc. č. 1724/3 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 406 m², vedenom na LV č. XXXX nie je žalobca, ale vlastníkom je Mesto Čadca a to na základe zákona SR č. 138/1991 Z.z. o majetku obcí a jeho novely č. 258/2009 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2009. Už v minulosti poukazovali na to, že zápisy na LV č. XXXX boli uskutočnené v rozpore s platnými zákonnými normami, čo Okresný súd Žilina, ako aj Krajský súd Žilina nezobrali do pozornosti, ale zaoberali sa iba LV č. XXXX, na ktorom sú evidované vydražené nehnuteľnosti žalovaného. Prvý zápis na LV č. XXXX zo dňa 1.8.1978 bol prevedený na žiadosť bývalého predsedu OS Čadca, ktorú zaslal na stredisko Geodézie Čadca v rozpore v tom čase platným zákonom o evidencii nehnuteľností č. 22/1964, ako aj vyhláškou Ústrednej správy geodézie a kartografie č. 23/1964, ktorou sa vykonával zákon č. 22/1964 o evidencii nehnuteľností. Ako doklady na vykonanie zápisu boli priložené identifikácie parcely a overený výpis z pozemkovej knihy. Zápis na základe identifikácie nemohol byť prevedený, čo potvrdili príslušný vedúci oddelení KÚ. Druhý zápis na LV č. XXXX bol prevedený na základe geometrického plánu č. 49/97 zo dňa 15.3.1999, ktorý nechalo vypracovať Mesto Čadca na rozčlenenie parciel č. 1724/1 na parcelu 1724/1 a parcelu 1724/3 o výmere 406 m² ako zastavanú plochu budovou č. 1256 a nie prístavbou k budovám adaptovanej budove bývalej väznice a k pôvodnej budove ONV Čadca v čase zápisu vo vlastníctve mesta. Uvedený zápis spochybnili. Podobne bol v rozpore so zákonom o číslovaní stavieb č. 517/1990 neplatne prevedený zápis prístavby bývalej stavby k pôvodným budovám č. 1158 o pridelení súpisného čísla 1136. V žiadosti o zápis súpisného čísla 1136 bolo uvedené, že prístavba nebola skolaudovaná, čo je zavádzajúce a nepravdivé, keďže prístavba bola skolaudovaná ešte v roku 1965 a od tejto doby bola v správe bývalého ONV Čadca až do roku 1991, kedy prešla do vlastníctva Mesta Čadca na základe zákona.

Výšku bezdôvodného obohatenia nenamietal, namietal túto výšku jeho právny zástupca. On nemohol spochybniť výšku bezdôvodného obohatenia, nakoľko od samého začiatku súdnych konaní tvrdil a tvrdí, čo doložil hodnovernými dokladmi, že sa bezdôvodne neobohatil tým, že užíval pozemok, na ktorom je

postavená prístavba k adaptovanej budove bývalej väznice a k bývalej budove ONV Čadca. Nepodal žalobu o určenie správy alebo vlastníctva k pozemku, na ktorom bola postavená v roku 1962 - 1964 prístavba a ktorá bola daná do správy a užívania bývalému ONV Čadca. Takúto žalobu považoval za bezdôvodnú a ani na základe dražby v roku 2007 pozemok pod touto prístavbou nevydražil. Poukázal na ust. § 150 CSP.

3. K odvolaniu žalovaného proti rozsudku okresného súdu podal písomné vyjadrenie žalobca. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny. Vo svojom vyjadrení uviedol, že sa stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku v celom rozsahu. Z aktuálneho listu vlastníctva na parcelu CKN 1724/3 o výmere 406 m² zastavané plochy a nádvoría k.ú. U., LV č. XXXX vyplýva, že stav je rovnaký, ako v čase rozhodovania súdu prvej inštancie - vlastníkom je Slovenská republika v správe Okresný súd Žilina v podiele 1/1 a celá výmera je zastavaná budovou žalovaného. Tým je daná záväznosť zápisu na LV podľa § 70 ods. 1 Katastrálneho zákona. Záväznosť zápisu podľa § 70 ods. 1 Katastrálneho zákona (zákonnú domnienku) môže vyvrátiť len vlastník. Aktívnu legitimáciu k sponchybňovaniu vlastníckeho práva žalobcu vníma žalovaný ako nevlastník, a preto všetky tvrdenia v odvolaní, ktoré sa týkajú vlastníckeho práva Mesta Čadca, sú právne irelevantné a navyiac boli vznesené až v odvolacom konaní. Žalovaný získal vlastnícke právo dražbou k budove, nezískal vlastnícke právo k pozemku. Mesto Čadca žalobou o určenie vlastníckeho práva k spornému pozemku nepodalo, nie je stranou tohto konania. Žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu za sporné časové obdobie. Navyiac poukázal na ust. § 186 ods. 2 CSP, podľa ktorého tvrdenia, ktoré boli vyhodnotené ku dňu rozhodovania ako nesporné, nie je možnosť zo strany žalovaného dodatočne v odvolaní urobiť spornými a to aj v nadväznosti na ust. § 181 ods. 4 CSP, podľa ktorého na dodatočne vznesené tvrdenia a dôkazy súd nemusí prihliadať.

4. Krajský súd ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom, ktorým je žalovaný v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku napadnutého odvolaním v súlade s ust. § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti. Rozsudok okresného súdu v časti výroku nenapadnutého odvolaním ponechal nedotknutý.

5. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotením toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

9. S rozhodnutím prvostupňového súdu, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav následne prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vypořiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval žalovaný aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné.

10. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

11. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania správne konštatoval vo svojom rozsudku, že na strane žalovaného došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, na vydanie ktorého má nárok žalobca. Vychádzal zo skutkových tvrdení žalobcu a žalovaného v súlade s ust. § 150 a § 151 CSP. Pokiaľ žalovaný vo svojom odvolaní uvádzal nové skutočnosti, použil nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany. Na uvedené prostriedky odvolací súd nemohol prihliadať s poukazom na ust. § 366 písm. d) CSP, v zmysle ktorého prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie možno v odvolaní použiť len vtedy, ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

12. S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácii odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

13. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 155 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mala plný úspech strana žalobcu, a preto odvolací súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

14. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.
Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)